

La sopa de verges

La sopa de verges

ÀNGEL CALDAS I BOSCH

La sopa de Verges es menja per dinar. Enguany ha reunit 4.000 persones i 25 «peroles». Una sopa espessa i grassa, plena de llunes olioses, on, com deia la meva mare, «el porc hi barriga» i la grana i els fideus i la vedella. Se celebra el dimarts abans del dimecres de Cendra per tal «d'encarar» la Quaresma, com m'explica un vergelità anyorat.

Les arrels de l'esdeveniment són medievals. La sopa de Verges, l'arròs d'Albons, el «ranxo» de Vidreres... una espècie de

paralitúrgia popular, un vertader populisme religiós que sabia què significava entrar en Quaresma i que Déu n'era el protagonista.

La sopa era molta sopa i la Quaresma era molta Quaresma. D'entrada, les normes penitencials eren dures: la consciència del mal, més profunda; el concepte de conversió, totalment natural; i la fe en la Resurrecció, una certesa que envaïa la vida del poble. Ara, a nivell col·lectiu, sembla que té més força la sopa que la Quaresma. Però, enguany, el missatge quaresmal té una penetració singular.

No conec cap institució que hagi entusiasmat tant el seu públic com l'Església els seus fidels per viure amb sentit i intensitat aquesta quarentena de coneixement i de lluita per tal de millorar la pròpia vida personal en relació amb Déu i amb els altres. No conec ningú que hagi reproduït les invitacions que ens ha fet. És interessant aplicar l'esperit quaresmal a la vida personal i col·lectiva. Primer una invitació al silenci. La persona de fe omple el seu silenci d'un diàleg amorós que asserena, que il·lumina, que pacifica i esvaeix les boires d'una relació tempestuosa amb els altres. Qui dubta, en el nostre temps, de la necessitat de revisar la nostra relació amb tothom? D'eixamplar l'espai Schengen a tot el món, per dir-ho d'una manera.

Les «maniobres» quaresmals repercuteixen sobre el benestar polític del món. Volia titular aquesta petita columna: «Quaresma i política». El subjecte de l'acció política és l'home. Millorar l'home, per al creient, és deixar-se envair per la misericòrdia de Déu. Que no està renyida amb la sopa del dinar de Verges.